

Krigsminister er ved at etablere, hvad jeg før kaldte en „Traffiklinje“ paa sin Fæstningskanal, og det forekommer mig, at det dog ikke kan være uden Interesse for den højtærede Minister, hvorledes hans Kollega handler med offentlig Ejendom; det er dog Statsejendom, og det forekommer mig, at det ikke kan være den højtærede Finansminister ganske ligegyldigt, hvorledes den ærede Krigsminister handler dermed. Jeg vil da spørge den ærede Finansminister: Er det ikke den ærede Minister bekendt, at den ærede Krigsminister har givet Koncession paa, at Kanalen mellem Farum- og Lyngbysø og vistnok lige ud til Ermelundshuset maa befares af civile Baade, baade til Varetransport og til Persontransport? Dette Spørgsmaal vil jeg tillade mig at stille til den højtærede Minister. Den højtærede Finansminister kan jo sagtens være stor og lade, som om alt det ikke vedkommer ham, men det vil jo nok komme for en Dag alligevel, at den ærede Krigsminister først anvender 30—40 Mill. af Statens Penge til at anlægge en Fæstning for, og saa bagefter behandler han den, saaledes som en Købmand kan behandle sine Sager. Man tror jo ellers, at et Fæstningsanlæg er noget, som der skal hvile en vis Hemmelighed over, og at det ikke skal være tilladt enhver at betrede Fæstningsterrænet. Her i Landet synes man at have en nærtelig Praksis med Hensyn til Hemmelighedsbelse af Fæstningsanlæg . . .

Formanden (Høgsbro): Jeg maa bede det ærede Medlem om ikke at brede sig saa vidtløftigt om denne Sag; den ligger dog for fjernt fra det, der er til Behandling.

Korsgaard: Jeg skal altsaa vende tilbage til den højtærede Finansminister og spørge: Er det den ærede Finansminister bekendt, at den ærede Krigsminister har givet Koncession paa eller har udlejet den Kanal, der gaar fra Farum-Sø til Lyngbysø eventuelt til Ermelundshuset, til Befaring af Dampbaade til Befordring af Passagerer og Gods.

N. J. Jensen: Jeg tillod mig at gøre en ganske kort Bemærkning, for at det ikke skulde misforstaaes, at det ikke var den gamle Havn ved Gudhjem, der skulde laves noget paa, men at det var en ny. Ikke desmindre har den højtærede Finansminister overhørt dette aldeles og talt om, at Havnen dog maatte være i Brug, siden den kunde give en saa betydelig Indtægt,

som den allerede giver. Det forholder sig fuldstændig rigtigt, den gamle Havn er i brugbar Stand og giver 6—7,000 Kr. i Indtægt om Aaret. Men det er ikke den, der er Tale om. Den kan meget godt opfylde de Forpligtelser, den har paataget sig, men det, der her er Tale om, er at anlægge en ny Fisserihavn, for at de 60—70 Fiskere, der bo ved Gudhjem, og Fiskerne paa Kristiansø kunne være i Stand til, naar der indtræder Uvejr, at komme i Vand med Livet. Jeg synes det er to helt forskellige Ting, her sammenblandes. Hvorledes de bornholmste Havne forrentes, kan jeg naturligvis ikke indlade mig paa at sige, men de største af de Laan, som vi give til de bornholmste Havne, forrentes og afdrages sikkert i Henshold til de Forpligtelser, de have paataget sig. At der kan være mindre Fisserihavne, hvor Forholdene ere af den Bestaaffenhed, at de ikke ere i Stand til at tilvejebringe de fornødne Renter og Afdrag er sin Sag; men for øvrigt har det vist ikke været mange af disse Havne, der have paataget sig større Forpligtelser, end at de skulle indbetale saa meget, som kan blive tilovers. Det forekommer mig forunderligt, at den højtærede Finansminister i dette Tilfælde er saa særdeles sparsommelig og økonomisk, da der dog samtidig foreligger til Behandling her et Spørgsmaal af saa stor Udstrækning, og som drejer sig om flere Mill.; der er man ikke saa forsigtig og opmærksom; men her, hvor der er Tale om at lave en Havn, hvorved Fiskerne kunne blive beskæftede i deres Erhverv, kan man være saa omsindelige og ikke være med til at yde et Beløb dertil. Denne Stilling, som den højtærede Finansminister her indtager til Gudhjem Havn, hvor Forholdene som paa hele Østkysten af Bornholm ere overmaade vanstelige, borger ikke for, at Finansministeren vil have Det opladt for, at der i saa Henseende skal gøres noget paa Østkysten af Sjælland for at forbedre de daarlige Havneforhold derovre, som jo var Anledningen til den Begivenhed, der foregik derovre i Efteraaret. Jeg vil paa det varmeste anbefale det høje Ting at slutte sig til den Indstilling, her er gjort, og i det hele taget baade paa Bornholm og andre Steder at sørge for, at Fiskerne saa saadanne Vilkaar, at det virkelig bliver muligt for dem at leve og ernære sig uden at være udsatte for saadanne Kalamiteter, som fornylig ere indtruffne, at et halvt hundrede eller flere paa en Gang gaa væk. Og det, som har fundet Sted paa Østkysten af Sjælland, kan faare let finde Sted paa Østkysten af Bornholm; hvis den højtærede Finansminister